

ЛЮБИСТОК

СТОРИНКА ПРО КОХАННЯ, СІМ'Ю І САМОТНІСТЬ

СЕКРЕТИ КОХАННЯ

ЗАКРІПИ СВОЄ КОХАННЯ ДРУЖБОЮ!

Щоб крихке, ніжне почуття закоханості переросло у щось більш значиме, у справжню любов, двом людям потрібно подружитися. Тільки в цьому випадку зв'язок буде дійсно міцним, адже закоханість, підкріплена дружбою і розумінням, – це досконалий ступінь людських відносин. Дружба дуже важлива для гармонійних сімейних стосунків. Ось як буває, коли люди не тільки люблять один одного, але й по-справжньому дружать.

Ця людина приймає тебе з усіма твоїми особливостями

Він цікавиться твоїм життям і радіє твоїм індивідуальним якостям. Ти відчуваєш безмежну любов дорогої людини і тобі хочеться відповідати йому взаємністю завжди.

Тобі комфортно поруч із ним

Навіть якщо ти без макіяжу і в піжамі, поруч з ним ти почуваєшся коханою і неповторною. Друг ніколи не буде засуджувати твою зовнішність, він радий тобі в будь-якому стані, як і ти йому.

Ви близькі в побуті

Ніколи немає проблеми, хто платить за якісь речі, ви все ділите на двох – гроші, обов'язки, проблеми і радості. Це можливо, коли

душі людей споріднені.

Він завжди вислухає тебе

Ви вмієте чути і слухати одне одного, і це вміння – найцінніший скарб на світі!

У вас однакове почуття гурору

Ви завжди знайдете, над чим посміятися, ваші жарти можуть бути незрозумілі іншим, але для вас це – унікальна мова спілкування.

Ви можете розмовляти годинами

Вам завжди знайдеться, про що поговорити і помовчати удвох.

Не сердьтесь один на одного за дрібниці

Дрібні сварки бувають у всіх, але для вас вони не мають такого великого значення – порівняно з тою близькістю, яка присутня у вашому союзі, ніякі дрібниці й образи не мають сенсу.

ВИСЛОВИ МУДРИХ

У коханні головне – несподівано з'явитися і вчасно зникнути.

Теодор ДРАЙЗЕР

Той, хто кохає, бачить серцем, а не очима.

Башар ібн БУРД

Треба бути трохи схожими, щоб розуміти одне одного, але й трохи різними, щоб одне одного кохати.

ЖЕРАЛЬДІ

Та хіба любов має щось спільне з розумом?

Йоган Вольфганг ГЕТЕ

Сумувати за тим, кого любиш, набагато легше, ніж жити з тим, кого ненавидиш.

Жан де ЛАБРЮЙЄС

Вірність у коханні – це питання фізіології, вона зовсім не залежить від нашої волі. Люди молоді хочуть бути вірними – і не бувають, старі хотіли б зраджувати, але де вже їм!

Оскар УАЙЛЬД

Те, що ми відчуваємо, коли буваємо закоханими, мабуть, є нормальним станом. Закоханість вказує людині, якою вона повинна бути.

Антон ЧЕХОВ

Чоловік любить зазвичай жінок, яких поважає; жінка зазвичай поважає чоловіків, яких любить. Тому чоловік часто любить жінок, яких не варто любити, а жінка часто поважає чоловіків, яких не варто поважати.

Василь КЛЮЧЕВСЬКИЙ

НАРОДНА МУДРІСТЬ

ВІН І ВОНА

– ЯПОНСЬКА КАЗКА –

Їх було двоє – Він і Вона. Вони десь знайшли одне одного і жили тепер одним життям, десь смішним, десь солоним, загалом, звичайнісіньким життям двох найзвичайніших щасливців.

Мало бути чоловіком і дружиною... Треба ще стати друзями і коханцями - щоб потім не шукати їх на стороні...»

Японська мудрість

Вони були щасливими, тому що були удвох, а це набагато краще, ніж бути поодиночі.

Він носив її на руках, ночами запалював на небі зірки, збудував дім, щоб їй було де жити. І всі говорили: «Ще б пак,

– як його не любити, адже він – ідеал! З таким легко бути щасливою!» А вони слухали всіх, посміхалися і не говорили нікому, що ідеалом його зробила Вона. Він не міг бути іншим, адже був поряд із Нею. Це було їхньою маленькою таємницею.

Вона чекала його, зустрічала і проводжала, зігривала їх будинок, щоб йому там було тепло і затишно. І всі говорили: «Ще б пак! Як її не носити на руках, адже вона створена для сім'ї! Не дивно, що він такий щасливий!» А вони тільки сміялися і не говорили нікому, що Вона створена для сім'ї лише удвох із Ним і лише йому може

бути добре в її будинку. Це було їхньою маленькою таємницею.

Він йшов, спотикався, падав, розчаровувався і втомлювався. І всі говорили: «Навіщо Він їй, такий побитий і змучений, адже довкола стільки сильних і впевнених!» Але ніхто не знав, що сильнішого від Нього немає нікого на цілім світі, адже вони були разом, а значить, і сильнішими за всіх. Це було її таємницею.

Вона перев'язувала йому рани, не спала ночами, сумувала і плакала. І всі говорили: «Що він у ній знайшов, адже у неї зморшки і синці під очима! Адже що йому заважає вибрати молодшу і гарнішу?». Але ніхто не знав, що для Нього Вона була найгарнішою у світі. Хіба може хтось зрівнятися по красі з Тією, яку кохають? Але це було його таємницею.

А Вони все жили, кохали і були щасливими. І всі дивувалися: «Як можна не набриднути одне одному за такий тривалий час? Невже не хочеться чогось нового?» А Вони так нічого й не сказали. Просто їх було всього лише двоє, а всіх було багато, але всі були поодиночі, адже інакше ні про що б не запитували. Це не було їхньою таємницею, це було те, чого не поясниш, та й не треба.

*Переклад українською
Володимира АНТА*

НА ЖИТТЄВИХ ПЕРЕХРЕСТЯХ

ОДНЕ КОХАННЯ НА ДВОХ

Катя і Юля зростали на одній вулиці. Не були ровесниками, та все одно гралася разом, ділилися усім, що було на душі. Катя першою закінчила школу, а Юля тільки перешла в одинадцятий клас.

Якось Катерина запросила подругу до себе в гості, в місто, де навчалася. Щасливі від того, що нарешті зустрілися, дівчата не могли наговоритися. Катя довго і захоплююче розповідала про свого залицяльника – Ігоря. Він на рік старший від неї, навчався в тому ж училищі.

Тільки закінчила вона свою емоційну розповідь, як перед ними постав високий, усміхнений, досить симпатичний чорнявий хлопець і представився Ігорем. Вони довго спілкувалися, гуляли парком, їли морозиво.

Невдовзі Юля повернулася додому, але чомусь Ігор не виходив з її голови. Постійно в подруги перепитувала, як у нього справи, чи все у них гаразд. Частіше приїжджала у місто, обгрітувала це тим, що в селі на вихідних все одно немає що робити. Так проходили місяці.

Наближався випускний вечір. Юля неабияк його чекала. На свято запросила Катю і разом з нею Ігоря. Пообіцяв, що приїде, заодно і з батьками коханої познайомиться.

Відшуміла урочиста частина, звечоріло. Катя й Ігор були біля Юлі. Несподівано Катерині стало зле, вона попросила, щоб хлопець провів її додому. Але замість того, щоб побути разом із дівчиною, він повернувся на випускний. У вечірньому світлі ліхтарів Юля була приголомшлена. У карих очах поблискував якийсь особливий вогник. Залунали звуки вальсу. Хлопець запросив її на танець. Так добре Юлі ще ніколи не було. Вона легко кружляла у вальсі. Ще мить – і їхні вуста зімкнулися в палкому поцілунку. Юнка втратила землю під ногами. У той момент їй було байдуже, що подумают люди, що вона каже подрузі.

Під ранок Ігор повернувся до Катерини. Вона спокійно спала. Невдовзі вони поїхали у місто. За тиждень Юля подзвонила і повідомила, що вступатиме у те ж училище, в якому вчиться подруга. Катя зраділа звістці. Коли Юля приїхала подавати документи, сказала, що впрорастає сама, от тільки Ігор чомусь того дня був дуже зайнятий і зустрітися з Катери-

ною не зміг. Потім Юля приїхала на екзамени – знову Ігор сказав, що не зможе приділити часу коханій. І так було кожного разу, коли подруга з'являлася в місті.

Того разу вони гуляли втрьох. Раптом Катя збігла і за мить втратила свідомість. Переляканий Ігор зателефонував на швидку. У лікарні йому повідомили, що вона вагітна. Ці слова почула і Юля. Вона стояла поруч і не могла повірити сама собі. Як? Вона ж мріяла, що Ігор колись розлюбить подругу і стане зустрічатися з нею! А тепер що? Ігор звістку про вагітність дівчини сприйняв спокійно. Запевнив Юлю, що переконає Катю зробити аборт, розійдеться з нею і заживуть вони з Юлею, як у казці.

Від аборт Катя категорично відмовилась. Ігореві цього тільки й треба було. Відмовляється – значить, її проблеми. Коли Катерину виписали з лікарні, мама повідомила їй, що її Ігор чомусь у селі, приїхав разом з Юлею. Тільки тоді вона усвідомила, що коханий їй зрадив. Ще й з ким? З найкращою подругою!

З ними Катерина більше не спілкувалася. Ночами плакала в подушку, щоб сусідки по кімнаті не бачили її сліз, а коли зрадав час народжувати, взяла академічну відпустку і щасливо народила синопка. Чула від знайомих, що Ігор одружився з Юлею. Він часто відпочивав у барах і клубах, не раз і на чарчину налягав. Катя тим часом повернулася до батьків і тишилася маленькою радістю – Максимком, – таким схожим на тата. Мама Катерини не раз нарікала на Ігоря, що він не визнає батьківства і зрадив дочці з її подругою, але щоразу вона вступалася за ним, казала, що любить його і бажає тільки щастя, хай навіть із подругою.

З тих пір пройшло довгих 17 років. Катерина заміж так і не вийшла. Важко працювала у селі, щоб сина підняти, а він зростав, мужнів. Вже й перше вересня в 11 класі відшуміло. За підготовкою до екзаменів рік швидко пролетів. І ось день випускного.

Розпочалась урочиста частина. У Катерини на очах бриніли сльози. Не вірила жінка, що так

швидко час пролетів, що вже її син стоїть на тих сідцях, на яких 20 років тому вона стояла.

Автобус зупинився на зупинці біля школи. Вийшли пасажери, серед них був і Ігор. Уже на правився йти до тешиної хати, як якась внутрішня сила повернула його назад. Прийшов до школи і побачив юного хлопчину, високого, чорнявого, який дуже знайомим йому голосом говорив щемливі слова до батьків, а серед гостей заливалася сльозами його Катерина, майже зовсім сива, зі зморшками на очах і зашкарбуленими від праці руками. Вона так змінилася за ці роки! Тільки погляд залишився той самий, але дивилася жінка не на нього, а на сина, уже дорослого, красивого і самостійного.

В Ігоря підкосилися ноги. Він ледве дочекався закінчення урочистої частини, і коли Максим із букетом польових квітів підійшов до матері, прийшов і собі. Впав на коліна, слізно просив прощення за те, що 17 років тому зробив дурницю, про яку шкодує все життя. Катерина попросила чоловіка підвестися з колін і сказала:

– Я на тебе зла не тримаю. Покохали з Юлею удвох. Тільки моє щастя їй дісталось. Ти вбрав ту, з якою тобі краще, яку, напевно, більше кохав. У мене прекрасний син. Дякую тобі за нього! Не було в моєму житті й хвилини такої, щоб я не згадувала наші зустрічі, розмови... Кохала і кохатиму. Але і Юля теж любить. Я тебе ще тоді відпустила. Тож будь із нею щасливий!

Ігор не мав що сказати у відповідь. Сльози каяття градом котилися по його щоках, він хлипав, як дитина, але переламати себе так і не зміг. Повернувся назад у місто до Юлі і більше про себе не нагадував – ні колишній коханій Катерині, ні синові Максимові. Та коли вже зовсім старенька мати Катерини пригадувала ті події і нарікала на Ігоря, Катя знову повторювала:

– Не треба, мамо. Він батько мого сина! Я його кохала, кохаю і кохатиму, доки житиму. Що вдієш, що кохання дісталось нам одне на двох...

Марія ЛЯХ